

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscripte
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas Nachf.
Max Augenthaler & Emerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
în Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marohl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
soriă 10 cr. senu 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXXI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumneșcă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumneșcă 8 franci.
Se primumă la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Tergul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr.
v. a. senu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 176.

Brașov, Joi 13 (25) August.

1898.

Pentru adunarea din Beiuș.

Ne aflăm în ajunul unei noue
adunări generale a „Asociațiunei pen-
tru literatura română și cultura po-
porului român“. Ea este prima adu-
nare, pe care această vechiă socie-
tate culturală și-o va ține în mijlo-
cul fraților noștri bihoreni.

Nu ne indoim, că Românii din
Bihar, întocmai ca și frații din ce-
lelalte ținuturi ungurene, vor sci să
manifesteze interesul cuvenit față
de o serbare culturală, pentru ei
atât de rară și aprăpe neobiceiuită,
cum are să fiă adunarea Asocia-
țiunei.

Scim, că mare parte din des-
părțimentele s'au îngrijit, ca să fiă re-
prezentate la adunarea din Beiuș.
Ar fi de dorit, ca nici un despărțē-
ment să nu lipsescă și ca, pe lângă
delegați, să ia parte și alții cât mai
mulți, ca prin numărul lor însemnat
să se dea adunării generale lustrul
ce i se cuvine, și să-i dea importanță
și față cu lumea streină, care judecă,
și nu fără cuvânt, vitalitatea popo-
rului nostru după interesul cel ma-
nifestă pentru cauza culturii sale
naționale.

Dér ceea ce indeosebi se aște-
ptă de la adunarea din Beiuș este
seriositate, pătrundere și abnegațiune
din partea membrilor întruniți cari vor
avé să se sfătuiescă asupra căilor de
urmat și a măsurilor de luat în in-
teresul realizării înaltelor scopuri ale
Asociațiunei.

Asociațiunea transilvană n'a fost
niciodată o reuniune de luptă, bună
oră cum sunt „Kulturregylet“-urile și
în timpul mai nou „Szövetség“-urile
unguresci. Dér ea a fost, este și tre-
buie să fiă o societate, în care au să
se cristalizeze rezultatele muncii asi-
due a Românilor de inimă și des-
tepți pentru înaintarea marilor inte-
rese ale limbei și culturii românesci,

cară concad cu interesele de viață
ale poporului nostru.

Décă vom pune întrebarea, că
cum și încât a corăspuns menirii și
chiămărei ei în decurs de trei-deci
de ani și mai bine, de când s'a
înființat în vremuri mai favorabile
desvoltării noastre această societate,
vom primi un răspuns puțin satis-
făcător.

S'a lucrat mult, ce-i drept, în
sínul Asociațiunei, dér ródele do-
bândite nu stau nicidecum în pro-
porțiă cu marile cerințe și cu tim-
pul destul de îndelungat al activită-
ții ei. Am puté díce, că prea res-
trins a fost cercul acestei activi-
tăți până acum, din care cauză ea
a și străbătuț puțin în popor.

Până ađi poporul încă în par-
tea lui covișitoare nu scie să apre-
țieze însemnătatea și folósele Aso-
ciamiunei. Puțin de tot s'a făcut pen-
tru lăptirea în straturile largi ale po-
porului nostru a ideilor și probleme-
lor mari, ce are să le realizeze cu
concursul tuturor factorilor această
Asociațiune.

Intrăceea însă schimbându-se
împrejurările va trebui să și schimbe
și Asociațiunea modul său de a lu-
ca pentru cultura poporului. Ađi
situațiunea țeranului nostru a devenit
în privința culturii sale naționale
cât se póte de critică. Pe când
cei din clasa așa numitei inteligențe
mai pot găsi óre-care refugiu în pu-
ținele facultăți teologice, școle me-
dii și școle de fetițe, ce le avem ici
colo, mai putend pe lângă asta a se
ajutora măcar încât va și prin con-
tactul cu ómenii din lumea cultă
dinafară, cum și pe alte căi private:
pe atunci țeranului român, care tră-
ește isolat la moșióra sa și apăsát
de greutăți, nu-i rămâne deschis, în
cele mai multe casuri, nici cel mai
mic teren de-a se puté desvolta în
cultura sa națională. Chiar și ađi

avem număróse comune, unde micii
copilași ai țeranilor noștri își încep
educațiunea în „Kisdedovur“ și și-o
termină în școlele unguresci ale sta-
țului. Carte românescă ei n'au vė-
đut, graiū românesc în școlă n'au
auđit, cuvânt care să-i inspire de iu-
birea limbei și națiunei lor nu li s'a
spus, cu om care să-i deștepte și cu
dragoste de neam să le arate calea
adeverului, ei nu s'au întelnit.

Ce se va întâmpla, pentru
Dumneșeu, cu acest popor, decă în
astfel de împrejurări dragostea lui
pentru limba și cultura națională
nu va fi nutrită prin nici un mijloc
și din nici o parte?

Etă problema cea mare și im-
perativă impusă, asupra căreia ne-
apără și fără nici o întârziere tre-
buie să și îndrepte Asociațiunea nós-
tră privirile și activitatea sa, decă
în aceste timpuri grele vré în ade-
văr să aducă servicii reale cauzei
culturale a poporului nostru!

Acésta nu este numai convin-
gerea noastră ci, după cum din nu-
măróse probe s'a putut vedé, este
ađi o convingere aprópe generală
între Români.

Acestei convingeri generale i-s'a
dat o puternică expresiune și din
partea Românilor brașoveni, întru-
niți în adunarea generală din urmă
a despărțēmēntului de aici, cari în
unanimitate și cu mult entusiasim au
votat cunoscuta și momentósa pro-
punere, de a se ajutora din fondurile
și venitele Asociațiunei acele despărțē-
minte ale ei, cari au pornit senu vor să por-
nescă pe calea desvoltării unei activități
culturale sistematice și roditoare în stra-
turile de jos ale poporului.

Propunerea acésta a Românilor
brașoveni, ce va fi adusă înaintea
adunării generale dela Beiuș, pri-
vesce cu deosebire interesele des-
părțēmēntelor, cari în strimtorata lor

situațiune de ađi nici un sunt în
stare de-a desfășura o activitate mai
simțită în popor. De aceea ea a și
găsit aderenți mulți între Români,
ba s'au aflat chiar despărțēminte,
cari s'au alăturat și ele la propu-
nerea Brașovenilor.

Avem decă puternice motive
de a crede, că membrii viitoare adu-
nări generale dela Beiuș vor sci să
aprețieze importanța propunerii din
cestiune, care în fond nu vré să
dică alta, decât estinderea mai sim-
țită a activității Asociațiunei asupra
masselor mult părăginoite ale popo-
rului nostru.

Ađi se așteptă dela bărbații, cari
vor avé să reprezente cauzele cultu-
rale ale poporului nostru în aduna-
rea dela Beiuș, ca în deplină cons-
ciință de însemnătatea momentului,
fără patimă și departe de orice preo-
cupațiuni să se străduiescă prin înțe-
legere frățescă a căuta calea și mo-
dul, prin care Asociațiunea ar puté
ajunge cu o oră mai curend a-si rea-
liza marea problemă de-a întruni în
jurul său pe toți Românii bunii și
de inimă, de-a desfășura o activi-
tate, care să satisfacă așteptărilor
tuturor, dér mai ales să satisfacă
trebuințelor poporului, care repre-
sentă forța și viitorul național.

Gimnasiile noastre.

— Agitațiunile pressei maghiare. —

Pressa maghiară continuă cu zel vred-
nic de-o cauză mai bună agitațiunile și
ațitările ei contra institutelor noastre de în-
vėțēmēt. În această agitațiune păcătósa s'a
distins în timpul din urmă mai ales diarul
„Budapesti Hirlop“, despre care scim cu
cătă lipsă de simț și cu cât cinism re-
voltător s'a năpustit asupra seminarelor
clericale catolice, greco-catolice și greco-
orientale sunt câte-va săptămăni înainte.

Fóia ungurescă, vorbind despre ins-
titutele noastre medii, începe prin a spune,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Nr. 34, etajul II la stânga.

Schiță de

A. de Hedenstjerna.

Décă s'ar întâmpla să fi o fată ti-
nēră frumusică, să ai pălăria, mănuși, um-
breluță, manta, colan, ghete, c'un cuvânt
întreaga toaletă în bună regulă, și pe lângă
aceea încă și 10 mărci în portmoneu, ce
ai face atunci? Se póte, că i-ai da pe za-
haricale, însă ceea ce este mai pobabil,
te-ai duce și te-ai fotografia.

Și domnișóra Carolina Strómborn,
care locuia în Gefle, ér acum era pentru
prima-óră în Stockholm, unde venise să
cerceteze pe verișóra-sa Bouquist, după-ce
și a cumpărat tóte cele de lipsă și și a mai
pus la o parte și bani pentru drum, de
vreme ce i-au mai rămas de prisos 10
mărci, de fapt a și plecat cu ele la un fo-
tograf.

Sé mērgă la fotograful de curte, n'avea
mijlócele de lipsă, căci era prea scump.
Verișóra-sa Bouquist o îndreptase la altul,
care era tot atât de bun, un om fin, care
locuia în strada August, Nr. 34, etajul II,

și care dela o vreme încóce își tot făcea
anunțuri în gazete.

Așa a plecat ea spre strada August,
s'a oprit înaintea casei Nr. 34, și vedend
deasupra la etajul al doilea firma fotogra-
fului, urcă cele două etaje, se întorse la
drepta, ciocăni cu sfială și simția, cum i-se
suié sângele în față.

Un bărbat tiner și frumos, în costum
de vară, cu nisce ochi admirabili azurii, îi
deschise ușa, se înroși, se înclină și pofti
pe d-șóra să între.

Era un atelier cu totul deosebit, în
care n'a zărit nici un aparat, nici un scaun,
nici draperii, nici vre-o feréstră în tavan.
Dér asta póte să fi fost odaia de primire.

El încă era un fotograf cu totul deo-
sebit. Nu era așa de sprinten și îndrăsnēț,
cum obiicnuese să fi ómenii acești; a
tras un fotoliu lângă masa dinaintea diva-
nului, s'a înclinat odată și a făcut o stă-
ngace mișcare din mână, care voia să dică,
ca d-șóra să se așede pe fotoliu, căci atunci
tóte sunt în ordine.

Carolina, decă a vėđut, cum stă trăba,
a mai prins puțină inimă, cu tóte că era
numai din Gefle.

— „D-șóra, ați venit în urma anunțului

meu din gazetă?“ díse în fine amabilul
tiner și se înroși și mai tare.

— „Negreșit; putem se isprăvim în-
dată?“ díse Carolina.

— „Ah, d-șóra, dér trebuie să vor-
bim întâiu între noi — eu.“

— „Aveți bunătatea și-mi arătați câte-
va portrete și dela alte fete, ca să mi pot
alege o pozițiune cum se cade.“

— „Vė rog să mă scusați, d-șóra, dér
eu n'am fotografii de acestea. D-vóstrē
sunteți în adevăr prima, care 'mi ați făcut
onóra și...“

— „Pentru Dumneșeu, ce vorbiți!
N'ati mai posat încă dame? Și Caterina
Bouquist totuși imi spunea...“

— „Da, d-șóra liniștiți-vē; nu puteam
sci, că puneți atăta pond pe experiență“,
díse amabilul tiner c'un ris malițios.

— „S'o lăsăm asta“ răspuse Caro-
lina serios. „Credeți, că arăt mai bine
stând senu ședend?“

— „Ah, d-vóstrē sunteți încântátóre
în orice pozițiune. Și-apoi în urma urme-
lor, ce importanță are positura pentru acela,
care doresce să vė vadă așa de des“, es-
clamă tinerul bărbat vesel, c'un patos
ușor.

— „Acum cuget, că am vorbit des-

tu“, díse Carolina. „Eu nu înțeleg, ce voiți
D-vóstră. Aveți de gând să mă posati?“

— „Dér, d-șóra, mă simt fórtē măgulit,
și sunt cu totul încântat, da... eu... în
adevăr mă bucur peste măsură, că ați
venit aici, dér d-vóstrē tot sunteți prea gra-
bnică în decisiuni. Vė rog să aveți puțină
răbdare cu mine! Atât vė pot spune nu-
mai, că fața d-vóstrē imi place peste
măsură.“

— „Sunteți fórtē comlesant“ díse
Carolina cu tonul ei despretuitor și-i făcú
un adēnc și ironic compliment, cu tóte că
era numai din Gefle. „De-altmintețrea eu
cred, că ómenii de profesiunea d-vóstrē
poséză deopotrivă și urite și frumóse, și
bėtrāne și tinere, și nu se uită decăt nu-
mai la căștig...“

— „Vė rog, d-șóra, nu mă ofensați!
Eu conced, că anunțul meu a deșteptat în
d-vóstrē cele mai curióse idei despre mine.
Dér ce să cred eu de d-vóstrē? o fată ti-
nēră, care a venit aici numai să și ridă de
mine.“

— „Dér ești cu totul smintit, domnul
meu! Cine vine aici cu pretexte și greu-
tăți? Vė mai întreb odată, voiți să mă po-
sați senu nu?“ strigă Carolina cu lacrimi în
ochi și se ridică să plece. (Va urma.)

că ceea ce le-a cetit în anuarele acestor școli, nu sunt cătuși de puțin îmbucurătoare pentru Maghiari. Și etă de ce: „E surprinzător — dice „B. H.“ — și caracteristic totodată pentru exclusivismul valah, că în cele 6 școli medii române nu umblă decât numai tineri de naționalitate română. În Brașov, de pildă, sunt mai multe feluri de școli medii, cari sunt cercetate de tineri fără deosebire de naționalitate; la gimnasiul superior român gr. or. însă și la școala reală, dintre 449 elevi, nu se află decât 6 neromâni. Tot astfel și la Brad. Năsăud, Beiuș și Blășiș.”

Vorbesce apoi despre gimnasiul inferior din Brad, arătând, că aici ar trebui să se înlocuiască acest gimnasiu cu o școală mediă maghiară, că de nu, se prepădesc Ungurii.

Autorul articolului continuându-și halucinațiile dice, că în toate cele 6 școli medii române limba de propunere este limba română și numai la gimnasiul din Beiuș i se dă limbei maghiare teren mai larg în clasele VII și VIII, în cari istoria literaturii maghiare se propune ungresce. Dér ce literatură! „Limba maghiară e tractată, ca limba mortă.”

„Aceste școli medii — continuă patriotul din „B. H.“ — nu cresc tinerime pe sâma Ungariei, ci pe sâma României, ér drept dovadă, estrage un pasagiu dintr'un pretins raport al ministrului instrucției publice din România, în care s'ar dice: „Nu este oraș în România, în care tinerii români eșiți din școlile din Blășiș să nu locuască ca profesori, medici, advocați sau negustori.”

Acum urmăz' remediile contra stirpirei acestui „râu”. Scrintitul dela „Bud. Hir.” propune, să se urmărăscă cu mai mare atențiune numirea și activitatea episcopilor, — căci de: Episcopul Paol pôte fi bun Maghiar și totuși cum învață profesorii și dascălii „eșiți din seminarul dela Oradea!” Szabo e om de încredere, dér din a lui diecesă es agitator! ca Lucacu; Metropolitanul Mihalyi „a fost numit în lipsa altuia mai bun;” episcopul Radu ia parte la adunarea Asociațiunii c'o întrégă asistență. Mai departe: „Seminariile teologice române trebuie să introducă limba maghiară, ca limbă principală. Apoi nu s'ar opune dogmelor, decât gimnasiile superioare din Blășiș și Brașov ar fi strămutate la Budapeșta; decât școala reală inferioară gr. or. din Brașov și gimnasiul inferior din Brad s'ar desfînța. Gimnasiul fundațional din Năsăud e pe nedrept cu limba de propunere română. În fine gimnasiul din Beiuș și pe calea, ca să devină cu limba de propunere exclusiv maghiară — pentru ceea ce nu e nevoie, decât de nițică energiă ministerială.”

Acesta este, în resumat, cuprinsul articolului arhișovinistei maghiare. E de prisos să mai arătăm asupra păcătoei agitațiuni, ce se face prin el. Un lucru însă e de mirat: cum se pôte, că autorii acestor fel de articuli nu sunt trimiși, pentru siguranță, la Lipotmezö, ori pe vre o pustă din Hortobagy, ca să le vie mintea la cap?

La monumentul lui Honterus.

Din vorbirea preotului Francisc Obert, ținută cu ocaziunea desvélirii monumentului lui Honterus și publicată în „Kronst. Zeitung” remarcăm următoarele pasage:

„Onorată adunare!

Despre anumite statue se dice, că în césuri de inspirațiune își deschid gura și pot vorbi cu cei de față.

Măcar de ar puté această statuă vorbi tinerimei săsesci în această óra solemnă de dimință și să-i lege de inimă votul, că va păstra în inima ei fidelitatea strămoșilor.

Tinerime a poporului săsesci, statua-ți vorbesce! Incet și ușor se perde și dispare calea spre monumentele străbunilor și a celor mai străluciți. Popóarele sunt nerecunoscătoare, séu cel puțin utuce. Fie-care generațiuni își are grijile sale proprii, munca ăilelor sale.

Intre noi însă această n'are să se întemple, căci bărbatul, pe care-l represent

eu, n'a devenit eroul poporului séu numai ca să stórcă recunoștința acestuia, ci pentru că a trebuit să devină în urma sentimentului de datorință al conștiinței sale și din dragoste față de poporul séu.

Și tie să-ți fiă și să-ți rămâna cel mai înalt bun păméntesc poporul téu, care trăiesce în legea ta și vorbesce limba ta.

Atunci când te vei desface de trunchiul acestui popor, te vei usca așa precum se vor usca aceste cununi de verdeță.

Pentru poporul téu ai să trăiesci, în credința lui și în limba lui.

Nu mie ai să-mi faci tu acest vot solemn. Fă acest vot în tine însăși în numele celor, ce vor veni după tine.

Onorată adunare!

Honterus întocmai ca și Luther s'a supus de bună voie statului și autorităților, și a fost credincios patriei sale.

Dela acest model al séu poporul săsesce nici când nu s'a abătut, ér aceea, cari au cutezat să-l acuse de perfidia, n'au fost prietini ai adevérului.

Noi am păstrat tot-deuna credința patriei noastre Ungaria, în care nu numai că trebuie să trăim și să murim, ci voim să trăim, și să murim între ori și ce împrejurări, căci suntem cetățeni liberi și deplin îndreptățiți ai acestei patrii de aproape opt sute de ani, și pentru-că avem dreptul să fim considerați și tractați ca atare, dér și datorința de a ne întrepune ca toate acestea să se întemple față de noi, ca față de cetățeni ai statului ungar de naționalitate săsescă și lege protestantă

Noi suntem conșcii de aceea și ne simțim fericiți, că cu credința și limba noastră stăm sub scutul unor legi întărite cu jurământ. Și noi dorim și voim, intrucât ne permit puterile să contribuim la aceea, ca patria să devină o ast-fel de țară, în care fiă-care cu mândrie să supune, căci i ordonă numai ceea ce e just.

Onorată adunare!

Noi, fi și fiice ai poporului săsesci — noi suntem ați mai conșcii decât ori și când, că noi avem să mulțămim reformatorului nostru condițiunile fundamentale ale vieții noastre culturale naționale și bisericesci!...

Raport general

al comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român pe anul 1897.”

— Urmare. —

VI. Donațiuni.

Donațiunile făcute societății noastre în 1897 au fost: 1) 1000 fl. votați de adunarea generală a institutului de credit și economii „Albina” pentru școala civilă de fete și internatul Asociațiunii. 2) 500 fl. testați de fostul membru al comitetului central Dr. Aurel Brote. Testamentul nu este încă executat, dér suntem siguri, că donațiunea în curënd se va realiza. 3) O acție dela banca „Sătmăreana” în valóre nominală de 100 fl., donată de d-l George Șuta, protop. gr. cat. în Moffinul mic, ca din interesele ei să se ajutoreze bibliotecile populare. 4) Mai multe monete vechi dăruite de „Albina”, d-l Petru Vancu, învățător în Măderat și d-l Rubin Pațița, advocat în Alba-Iulia.

V. Membri.

Cu finea anului 1897 numărul membrilor a fost: 1) Fundatori: 72 (1896: 68). 2) Pe viață: 180 (1896: 181). 3) Ordinari: 867 (1896: 774), dintre aceștia din urmă însă numai 707 și-au achitat taxele, așa că 160 au trebuit scoși din lista membrilor.

Se presintă și lista membrilor repositați dela ultima adunare generală încoace.

VI. Biblioteca Asociațiunii.

Depozitul de cărți menite spre vânzare, parte în favorul fondului general al Asociațiunii, parte unele în favorul școlei civile de fete a Asociațiunii și altele destinate a se distribui de aici gratuit, numără 22 publicațiuni în 5055 tomuri și 22000 broșuri...

La sporirea bibliotecii au contribuit

în anul expirat: Academia maghiară de științe din Budapeșta, Academia Română din Bucuresci, Universitatea săsescă din Sibiu, Verein für siebenbürgische Landeskunde, Biblioteca națională din Florența, Institutul geografic argentin din Buenos Aires, Direcțiunea „Enciclopediei române”, Soc. „Tipografia” din Sibiu, Direcțiunea tipografiei diecesane din Gherla, Librăria archidiecesană din Sibiu, Librăria Ciurcu din Brașov, Librăria I. E. Țeran din Orăvița, Librăria W. Kraft din Sibiu, Tipografia seminarială din Blășiș, Tipografia „Aurora” din Gherla, Tipografia „Minerva” din Orăștie, Tipografia diecesană din Arad și cea din Caransebeș; apoi d-nii: Dr. P. Cioran, reposit în primăvara anului curent, care a dăruiț Asociațiunii cea mai mare parte din biblioteca sa, constatătoare mai ales din scrieri medicale; Dr. Iancsó Benedek, M. Străjan, Ios. St. Șuluțiu și câțiva autori.

În urma apelului lansat de comitet în anul expirat, au contribuit gratuit la completarea colecțiunei noastre de diare și reviste d-nii: Petru Manciu, croitor în Orăvița, Ioachim Muntean, paroch în Gurariului, Ioan Popovic, prof. în Sibiu și Romul Simu, învățător în Sibiu.

Prin cumpărare s'a sporit biblioteca cu 13 opuri în 34 tomuri și 112 broșuri...

Depozitul de cărți a scăput în anul 1897 cu 331 tomuri și 264 broșuri, dăruite mai ales cu ocaziunea adunării generale ținute în Medias; 17 tomuri și 1 broșură, date în schimb pentru alte cărți și cu 27 tomuri și 59 broșuri vândute.

VII. Publicațiuni literare.

Referitor la produțiunea noastră literară și la activitatea literară a Asociațiunii pe 1897/8 se presintă raportul special al secretarului I al Asociațiunii (asupra căruia vom reveni. — Red.)

(Va urma)

SCIRILE ȚILEI.

— 12 (24) August.

Asociațiunea în Beiuș. Sâmbătă și Duminecă se va ține adunarea generală a Asociațiunii în Beiuș, centrul Bihorului. Cu prilejul acesta se vor aranja și festivități, între altele și un concert. Comitetul pentru aranjarea concertului face tot posibilul, ca să procure asistenților momente plăcute. Profesorul Diamandi a compus un cor mixt, în care vor participa un număr însemnat de dómne și domnișóre. Corul acesta va cânta în séra concertului mai multe piese. La concertul din Beiuș va debuta și tinerica artistă română Aurelia Cionca, care prin prestațiunile ei artistice a produs senzația. De-asemena va debuta și d-sóra Valeria Papp din Peșta prin câte-va cântece. După concert se va reprezenta piesa „Sóre cu plóie” de I. Vulcan. — În lipsa de localități coréspunzătoare s'au ridicat 2 șatre pentru câte 500—600 persoane; o șatră pentru adunare, concert și bal, ér alta pentru mánecare. În biserica gr. or. va cânta la liturghie parte corul mixt al d-lui Diamandi, parte o fracțiune a corului din Sibiu. Adunarea generală Asociațiunea va fi binevențată în numele Bihorului întreg, de d-l Iosif Roman, advocat în Orade. După toate aparențele, adunarea din Beiuș va avé un frumos succes.

„Madjarische Frechheit”. Sub titlul acesta a publicat „Heimdall” din Berlin un articuli, în care fôia berlinesă atacă poșta maghiară din causă, că această poștă retrimite oficiilor postale din Berlin scrisorile, ce nu se pot înmána, cu observarea „elutazott”. După „Heimdall” este o ilimitată nerușinare a crede, că ómeni cu moral curat înteleg o limbă alcătuită din sunete nearticolate, cum este limba poporului maghiar, „care a năvălit în Europa în cete de incendiari, porcari și jăfuitori”. Fôia germană dice apoi, că nu se pôte scii, ce este mai mare la acest popor: órba cutezanță séu ingratitudea, că nu vré să învețe nemțesce, deși limba armatei e germană, domnitorul ei principe german etc. Spune apoi, că nu demult guvernul

unguresc a dat ordin poștei, ca pachetele și scrisorile bannitoare, să le desfacă. Ministrul-presedinte Banffy a ăis atunci la camera, că contra acesta nu există lege. În astfel de împrejurări — se întrebă ăiarul berlines — mai pôte-se óre, ca uniunea postală universală să mai sufere pe Ungaria în mijlocul ei? — „Budapesti Hirlap” dela 23 August reproduce scrisorile fôiei berlinese și dice, că tocmai pentru acesta, direcția generală a poștei unguresci să dea aspru ordin a se retrimite și pe viitor scrisorile, ce nu se pot înmána, singur și numai cu observarea „elutazott”.

Petrecerea tinerimei academice române din Brașov. Am amintit ér, că tinerimea academică română din Brașov va da în séra de Sântă-Măria o petrecere cu dans în sala cea mare dela „Nr. 1”. Venitul curat al petrecerii e destinat pentru ajutorarea studenților români séraci din Brașov. Dat fiind scopul nobil al petrecerii, atragem atențiunea publicului român din Brașov și jur asupra acestei petreceri, îndemnându-l a-i da tot sprijinul posibil.

Regele și Regina României au primit Sâmbătă séra, înainte de a pleca la Ragaz, pe contele Goluchowski, în audiență de aproape o óra, la hotelul Imperial din Viena.

† Generalul Cernajev. Eroul sərbătorit și admirat odinioară de Ruși, generalul Cernajev a reposit săptămâna trecută. Cernajev s'a făcut cunoscut mai ales în răsboiul sërbo-turcesc din 1875/76, când s'a pus în fruntea armatei sərbesci și a voluntarilor ruși pentru a combate contra Turcilor. Cernajev era un mare adversar al triplei alianțe. După mórtea lui Scobelev el a rămas cel mai renumit anteluptător al ideilor panslave în Rusia. Tocmai pentru acesta a produs senzația, când Țarul Alexandru II l'a numit guvernator în Turkestan. Sub domnia lui Alexandru III el a combătut aspru planul agreat al Țarului cu privire la construirea liniei ferate siberiane. Din cauza acesta Țarul l'a dimis din acel post. De atunci a trăit până la mórte viață retrasă în Petersburg.

Universitate cu caracter catolic. Din incidentul ăilei sf. Ștefan episcopul Cașoviei, Sigismund Bubics, pretinde în pastorală sa cu totă insistența întemeierea unei universități de caracter pur catolic, unde tinerimea în majoritate catolică a Ungariei să fiă crescută în aceleași sentimente religiose, ca și în școlile medii. Nu e vorba, creșterea în spirit religios n'ar fi ea în detrimentul tinerimei, dér și această dorință a episcopului catolic e un pium desiderium, mai ales după ce vedem, că ađi tendința generală a guvernanților e statificarea și ștergerea caracterului confesional religios al tuturor institutelor de creștere.

Călătoria împératului german și pressa francesă. „Gazeta de Colonia” pășesce în mod energiic contra biroului oficios frances, care adusesse seirea, că împératul Germaniei ar fi refusat invitarea Engliterei de a fi óspele ei în Egipt, sub cuvântul, că va fi óspele viceregelui. Gazeta nemțescă observă, că acesta e o apucătură a pressei francesce de a face neplăceri Germaniei, și mai ales de a învrăjbi cu tot prețul pe Germani cu Englesii.

O catastrofă îngrozitoare. După „Post” din Berlin, ăiarele siberiane anunță, că pe transportul „Angara”, care face călătoria dela Tjumen la Tomsk și care avea pe bord 600 pe prisonieri, 31 din ei au fost înăbușiți din cauza lipsei de aer, cea mai mare parte dintre ceilalți sunt grav bolnavi. Guvernul a ordonat o anchetă severă.

Ucișă al propriului séu fiu. O infricoșată și ciudată crimă preocupă spiritele din Sniatyn (Austria). Un țeran bétrán, de aproape 60 ani, care posedă în interiorul orașului o casă și un han, a ucis, în complicitate cu femeia sa, pe propriul lor fiu, pentru-că acesta voia să revendice pentru sine o parte din averea părinților séi. Feciorul se întorsese la casa părintescă tómnă trecută, după ce-și terminase serviciul militar, eșind ofițer, și ajuta la muncă

pe părinții săi. De curând feciorul cunoscut de toți, ca om liniștit și sdravăn, voi să se însore, și în acest scop propuse părinților săi de a-i scrie pe numele lui jumătate din casă. Părinții refuzară cererea și pentru a scăpa de fiul lor, hotărâră să-l ucidă. În noaptea de 12 spre 13 August st. n. se furisară amândoi, bătrânul înarmat cu un topor, în șura unde dormea feciorul lor. Denaturata mamă îl înhătă de picioare, pe când tatăl îl isbi în cap de două ori cu atâta furie, încât îl omori pe loc. Dér pentru-ca să se asigure de morțea copilului lor, mama îi tăia beregata. Ziua următoare crima fu descoperită și părechea criminală arestată. Amândoi mărturisiră imediat, și tatăl arată mult sânge rece în fața procurorului, în povestirea modului cum au comis crima.

România și Franca.

În cursul unei luni s'a ținut la Bourges în Franca congresul societății arheologice. La acest congres România a fost reprezentată prin d-l Tocilescu.

Comunicațiile d-lui Tocilescu, la Bourges, s'au referit la *mausoleul* dela Adam-Klissi, găsit în apropiere de monumentul triumfal de acolo, la un *tomulus*, situat în apropierea mausoleului și monumentului triumfal, o construcție uriașă, înaltă de 50 metri, cât și despre orașul *Trojanensium Civitas*, situat la câțiva kilometri de trofeu, acest *Pompei* al Dobrogei, ce începe a fi desgroat, grație inițiativei sale, din uitarea atâtor secole. Dela 1891 d. Tocilescu continuă cercetările pe locul vechiului *Municipium Tropei Troiani*, numit *Civitas Tropaensium*, pe timpul lui Constantin cel Mare. O bună parte e deja desgroată și numeroase edificii dintre care 3 basilici una datând din epoca lui Traian amintesc *Basilica Iulia din Roma*, sunt scoase din nou la viață, la o viață ce e drept de document. Etă cuvintele prin care d. Tocilescu sfârșea comunicațiile sale la Bourges: „Interesul legat de aceste cestiuni, încurajările ce le-am găsit în cercurile savante străine și mai ales în sinul binevoitorilor d-văstre adunări, imi vor da persistența și energia necesară pentru a duce la bun sfârșit o asemenea operă și a descoperi o întrăgă perioadă îngropată sub cenușa trecutului și despre care nimeni nici măcar nu-i bănuia existența“.

Cum a apreciat congresul lucrările d. Tocilescu, se pôte vedea din faptul, că i-s'a acordat marea *medalie de aur*, ce se dă numai o singură dată unei persoane și foarte rar de societatea arheologică, ca un semn de distincție pentru merite și lucrări deosebite pe terenul arheologiei.

Dându-se un banchet în onoarea membrilor Congresului, d. Tocilescu a ridicat următorul toast:

„Pétruns de un sentiment de profundă recunoștință și plin de emoțiune, iau cuvântul spre a vă spune cât de tainic păstrează amintirea reunitărilor dela Orleans și Abbeville, și pentru a vă exprima totă grațitudinea mea de primirea ce tot-déuna mi-a făcut adunarea d-văstră.“

„Impiedecat de circumstanțe imperioase de a lua parte la ultimele congrese ale d-v., mă bucur de-a puté presenta în fine chiar anul acesta veneratorului president și strălucitei d-v. adunări, omagiul sentimentelor respectoase, ce avem pentru marea văstră patriă. Evocarea trecutului nostru, urmele luptelor noastre, monumentelor prosperității noastre, ne aduc pe veci aminte *origina noastră comună* — și mă simt foarte măgulit de-a fi delegat de guvernul și Academia Română pentru a reprezenta România în sinul unei adunări ale cărei înalte lucrări și neobosită muncă, pórta prin lume renumele unei țări, care ne e cu atât mai scumpă, cu cât suntem legați de ea prin limbă, obiceiuri și amintirile noastre cele mai sfinte, în afară de legăturile de recunoștință ce ne unesc. Sincer repetând de-a nu fi putut urma ansamblul prea rarilor ședințe, cari ne permit de-a asculta glasuri așa de autorizate și de-a cunoșce ómenii a căror înaltă valóre ne este un așa de prețios exemplu, voiú duce cu mine departe pe ma-

lurile Dunărei de jos, amintirea scumpă și măgulitoare a orelor ce-mi rămân a petrece în mijlocul d-v. Dați-mi voie deci, d-nelor și d-nilor, de-a bea în sănătatea presidentului nostru venerat, dér tiner, neobosit și entusiast, d nul conte de Marsy, de-a bea în sănătatea membrilor acestei savante și amabile societăți. Ridic paharul meu din totă inima în onoarea Franței, care a fost tot-déuna și va fi „*porte-drapeau*“ al civilizației, regina strălucitoare a marilor națiuni, a omenirii chiar.“

„Trăească Franța! Trăească societatea franceză de arheologie! Trăească ilustrul său president d-nul conte de Marsy“.

Marchisul *d'Estourbeillon*, deputatul lui Morbihan, i-a răspuns în termenii următori:

„Un reprezentant al României ridică un toast Franței, un reprezentant al Franței are deci datoria de-a bea pentru România. Într'o elocuție pe cât de plăcută, tot pe atât de patriotică, d. Tocilescu a bine-voit a reaminti comunitatea de limbă și origină ale acestor două popóre, simpatiile constante și vii, cari unesc aceste două națiuni, cât și dragostea de atâtea-ori manifestată a României pentru Franța. S'emi fie permis de a-i spune aici, cât sunt de reciproce aceste sentimente față de România, cât de mult în Franța și mai ales printre membrii societății franceze de arheologie, *iubim și admirăm pe mândra sa Regina*, cât suntem de fericiți a aplauda dragostea și neincetata ei străduință pentru știință și progres, despre care în fiă-care an ne dau numeroase probe numeroșii studenți români, pe cari obișnuim a-i considera ca frați“.

De lângă Turda.

— August, 1898.

Mi-e greu să prind condeiul în mână, căci nu am de înregistrat, decât numai lucruri, cari nu ne servesc spre laudă. Mi-ar plăce, când aș avé să scriu despre vre-o faptă bună, fiă măcar despre vre-o convenire, sau alte semne de viață românească, dér nu sunt norocos de-a puté face acesta.

În jurul Turdei nu e nici o mișcare, necum culturală, dér nici socială. Dovadă și cestiunea cu despărțământul Asociației. Încă la începutul verei așteptam să ved făcându-se pregătiri pentru ținerea adunării despărțământului Turdei, dér după-ace așteptarea mi-a fost zadarnică, m'am decis și am publicat în prețuita „*Gaz. Trans.*“ o corespondență, prin care voisem să trag atențiunea celor chiamați asupra ținerei adunării, căci timpul era înaintat și pregătirile trebuiau să începă fără întârziere, ca adunarea să se pótă ține înainte de postul S-tei Mării, fiind datina de-a se da cu ocaziunea aceea și o petrecere.

Și care a fost efectul acelei corespondențe? — Ómenii noștri se interesau mai mult să afle cine e autorul corespondenței, în loc de a se consulta despre ținerea adunării. Președintele despărțământului, precum am înțeles, a fost însu-și surprins și dicea, că densus *a și uitat de admnare* și că n'a primit dela fostul președinte nici un act. „*Eu sunt președinte numai cu numele*“, dicea d-l I. Vlăduț.

Cum s'a putut óre, ca în interval de un an să nu fi luat în primire nici măcar actele? Și cum s'a putut, ca un despărțământ în decursul unui an să nu aibă nici o legătură cu comitetul central? Acesta e organizația Asociației noastre, ce se accentuează atât de des?..

Putin interes să fi fost și atunci actualul președinte, după-ace a vedut, că antecesorul său nu-i trimite actele, puté ușor la desele conveniri, ori chiar și prin scrisore să-i cêră actele, în care cas d-l Vlăduț nu era „președinte numai cu numele“.

Nici ceilalți membri ai comitetului nu pot fi scușați cu aceea, că decă d-l președinte, sau d-l vice-președinte nu face pașii necesari pentru conchemarea adunării, ei încă nu-i pot face. Acestea ar mai puté avea loc față cu aceia din membrii comitetului, cărora nu li-s'ar fi dat ocaziunea de-a conveni atât de des cu d-l președinte și

ast-fel nu s'ar fi putut înțelege în privința ținerei adunării. Nici dintr'o parte însă nu s'au făcut pașii necesari. Totul apare, ca și cum unora li-ar fi părut bine de tăcerea altora. Etă, este aici adunarea generală dela Beiuiu și despărțământul Turdei nici nu și-a ținut măcar adunarea generală din anul acesta. El nici nu va puté fi așadér reprezentat la adunarea dela Beiuiu. Răspunderea pentru această rușine cade asupra comitetului *in solidum*, și membrii lui nu pot fi scușați nici într'un chip, pe cât timp au ținut să ocupe locul de încredere, la care au fost puși.

E dureros și afară de cale trist, când pentru o Asociațiune culturală nu ne putem însufleși. Și am nutri încă o mângâiere, când am puté spera la îndreptare, dér starea prezentă nu ne permite să sperăm nimic mai bun, ci numai serioase cugetări pentru viitor.

Toți dorm, în detrimentul cauzelor noastre publice, pe tóte terenele. Nu sunt de loc pesimist, dér față cu lucrurile de pe aici, voind a spune adevérul, trebuie să fiă omul pesimist. Nu mi pot esplica cauza indiferentismului atât de mare, și nici nu mi pot presupune, ca ómenii să fiă atât de egoști, încât să nu pórte în inimile lor nici un interes față de cauzele noastre comune.

Am dis însă cu altă ocaziune, că între tinerime domnesce „uritul separatism de classă“ și mi-se pare, că același hidos separatism a pătruns și în familii. Ast-fel se pôte, ca și acesta să fiă una din multele cauze ale indiferentismului manifestat.

Vacanțele de veră sunt spre sfârșite, tinerimea va merge éráși la studiu și în timpul cât a stat pe-acasă n'a dat publicului român ocaziunea de a-se întruni măcar la o petrecere. Am vorbit cu unii tineri și am aflat, că densus ar fi voit să aranjeze o petrecere, dér mi-s'au plâns, că nu sunt încurajați de nimeni.

De încheiere observ, că ar fi timpul, ca reculegându se inteligența, să începă ceva. Terene de activitate avem destule. Numai unire și voință ne trebuie, începând dela tineri până la bătrâni. Să sperăm, că deși cam târziu, totuși vom puté face ceva. Acesta o doresc!

— Silian. —

Dela teatrul național din București.

D nul *Petre Grădișteanu*, noul director al Teatrului național, a convocat pe toți societarii la o consfătuire asupra celor ce e de făcut pentru îmbunătățirea teatrului. D-l P. Grădișteanu a discutat, dice „*Timpul*“, punct cu punct memoriul pe cari societarii l'au presintat astă érnă directiei și ministerului.

Discutându-se asupra repertoriului, s'a stabilit, că fie-care actor pôte aduce o piesă — bine înțeles de o óre-care valóre — și să jöce rolul principal din ea. Piese „*Don Juan de Marana*“ și „*Copiii negurilor*“, care figurau în repertoriul viitoare stagiuni, au fost scoase, precum și altele de soiul acesta.

În privința diurnelor, despre care s'a vorbit atâtea în memoriu, d-l Grădișteanu a spus, că societarii au dreptate, și că aceste cheltueli ar fi trebuit să fie suportate de stat.

În ce privește personalul gagiștilor și al elevilor angajați, a recunoscut, că multe eleve sunt angajate fără a aduce nici un folos teatrului; acum însă contractele fiind încheiate, nu se mai pôte face nimic pentru stagiunea acesta.

Cât despre plângerea, pe care au făcut-o artiștii semnați în memoriu, cum că orchestra costă prea scump pe séră 270 lei, și sunt 36 de persoane, rămâne a se mai discuta, decă trebuie cu totul redusă orchestra, sau decă trebuie micșorată. În casul când nu va mai fi orchestră, antractele vor trebui să dureze cel mult 1 și jumătate minute. Reducându-se orchestra, se va puté înmulți numărul ómenilor de serviciu pe scenă, spre a se suprima acele interminabile și plicticoase antracte.

Asupra excluderii d lui V. Leonescu, noul director a declarat categoric, că o desaproabă și că d-l Leonescu trebuie readus în teatru, pentru-că nu este deocamdată nici un alt actor, care s'el înlocuiască.

Cu această părere, care va deveni un fapt, se va stabili și la noi dublarea rolurilor, lucru absolut stabilit în teatrele străine și cu totul exclus la noi, unde unii ac-

tori și actrițe monopolisau unele roluri. Trecând la partea musicală, d-l Grădișteanu a anunțat societarilor, că pentru sesiunea de operă a angajat pe d-na Nuovina pentru 10 reprezentații, cu onorar de 2000 lei pe séră, și că e în tratări cu d-nele Darlée și Theodorini, spre a le angaja să cânte în câte-va opere. Afacerile acestea vor fi făcute pe séma societății, escludându-se impresarii. De asemeni prețurile serale vor fi mai reduse, ca până acum pentru aceste reprezentații.

Suma de 10,000 lei votată pentru aducerea unui corp de balet, a fost împărțită astfel: se va da 5000 lei premiu pentru piesele cele mai bune, care se vor presenta, și 5000 lei se vor întrebuița pentru crearea unei școle de balet cu fete din țără. D-l Grădișteanu a mai anunțat societarilor, că în curând va convoca la o consfătuire pe membrii presei, spre a asculta și părerile lor.

Producțiuni și petreceri.

Tinerii meseriași români din Bistrița, ca diletanți, invită la concertul împreunat cu reprezentațiune teatrală, care se va aranja sub conducerea magistrului Traian Brătescu, Marți, la 30 August st. n. 1898 în pavilionul la „Bombardir“ (Franz Ott), în favorul Reuniunii române de cântări din Bistrița. Inceputul la 8 óre séra. Prețul de intrare: de persoană locul I. 80 cr., locul II. 60 cr., locul III. 40 cr., loc de stat 20 cr., cocardele de joc a 25 cr. Bi-lete de intrare se vend în prăvălia tipografiei Carol Csallner, precum și séra la cassă. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică. *Comitetul aranjator.*

Program: 1) „Motto“, cor mixt de Traian Brătescu. 2) „Junimea Parisiană“, partea II., cor mixt de George Adam. 3) „Fata dela Cozia“, poezie de Dimitrie Bolintinean, declamată de Florica Sas. 4) „Eu mi-s, esc, și sunt Român“, cor bărbătesc de Traian Brătescu. 5) „Mihaiú scăpând stindardul“, poezie de Dimitrie Bolintinean, declamată de Vasile Todica. 6) „Dela București la vale“, cor mixt de Valeriu Magdu. 7) „Stăncuța“, cor mixt de Gavriil Musicescu. 8) „Cătră țeranii români“, poezie ocazională, declamată de Victor Radu. 9) „Arcașul“, cor mixt de * *. 10) „Cinel-cinel“, comedie cu cântece într'un act de Vasile Alexandri. 11) „Dorule-odorule“, cor mixt de Valeriu Magdu.

*Petrecere în Seliște. Sâmbătă 15 (27) August (la Sf. Marie) se va ține obișnuita „Petrecere de vară“ a tinerimii studioase diu Seliște. Venitul curat e destinat pentru sporirea „Fondului pentru studenții séraci“. Taxa de intrare benevolă. Locul petrecerii „Netedul“, în cas de timp nefavorabil „Pavilionul“. Inceputul la 2 óre p. m. Invitări speciale nu se fac. — *Comitetul aranjator.**

Tinerimea română din Toplița și jur invită la petrecerea de vară, ce o va aranja în ziua de Sf. Marie, 27 August st. n. 1898 în sala hotelului „La Sóre“. Venitul curat este destinat în favorul bisericei gr. or. din loc. Pentru comitetul aranjator: Președinte: Georgiu Popescu. Vice-președinte: Ioan Mazère. Cassar: Dumitru Moisin. Controlor: Dionisiu Radu. Inceputul la 8 óre séra. Prețul intrării: de persoană 60 cr., de familie 1 fl. 20 cr.

DIVERSE.

Chibrite din mucava. Materia combustibilă a acestor chibrite e din mucava. Au aceeași mărime, formă și grosime ca și chibritele obișnuite de salon; față de acestea însă au avantajul, că ard cu o lumină intensivă vr'o 3 minute, și așa în cele mai multe casuri pot suplini chibritele de cêră, cu atât mai virtos, că acestea din urmă în climă mai caldă ușor se pot muia și lipi una de alta. În ceea ce privește prețul, chibritele de mucava nu vor fi mai scumpe ca cele svediene de salon.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșan.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 August 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.65
Renta de coróne ung. 4%	98.50
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.70
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.—
Oblig. cáil. fer. ung. de cst. I. emis.	120.—
Bonuri rurale unga 3 4%	96.50
Bonuri rurale croate-slavone	97.25
Impr. ung. cu premii	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	140.—
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de aur austr.	121.50
Losuri din 1860.	140.75
Acții de-ale Bânței austro-ungară	908.—
Acții de-ale Bânței ung. de credit.	395.—
Acții de-ale Bânței austr. de credit.	359.—
Napoleondori	9.54
Mărci imperiale germane	58.82 1/2
London vista.	120.05
Paris vista	47.57 1/2
Rente de coróne austr. 4%	101.20
Note italiene.	44.15

Cursul pieței Brașov.

Din 24 August 1898.

Banota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleond'ori. Cump.	9.51	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.65
Ruble Rusesei Cump.	126.75	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.60	Vënd.	—
Lire turcesei Cump.	10.73	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Se caută un econom practic, care să fiă căsătorit. A se adresa la subscrisul în Spring.

Constatin de Colbazi,
337.3—2
posta Koncza.

Casă de vëndare, în Brașov, Strada Castelului, zidire nouă, elegantă, în cetate, două etajii, cu 5 locuințe, separate, curte și grădină mare. Prețuri și condițiuni convenabile.

A se adresa la prnprietarul **S. Izsák** în Sepsii-Szt.-György, séu la administrația „Gaz. Trans“.

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de poată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Pe teritorul institutului „Albina“ gara Brașov, se pot închiria mai multe

Magazine pentru cereale, cu începere dela 1 Septemvre.

Detailuri în biroul Filialei Albina, piața mare.

340.3—B

CIRCUŁ HENRY

Brașov, în fața intrării la Promenada de jos.

80 Persóne 80. Elefantul Blondin 60 Cai 60

Proprie musică (orchestra Circului).

Circul e construit după ultimul model corespundător tuturor cerințelor moderne; iluminat cu gaz aerian și bine acoperit în cas de plóie.

Astăzi, Joi, în 25 August st. n. 1898

La órele 8 séra

Representație de gală, în beneficiul tinerului **AUGUST.**

Mr. Alfred Cottrelly

Din bogata programă, atragem atențianea asupra următoarelor piese:

— Beneficiantul, —
ca dansătoare spaniolă Carmencita.

Nou! Școlă poștei. Nou!
călărită pe 5 cai de d-nul Director HENRY.

Lădița cu vechituri,

Intermezzo celor doi Clovni.

Cotrelly, viața un vis, vals dansat de Domnișóra Ella Criscoulo și de corpul de balet.

Tablou hypologic,

de mai mulți cai liberi de dl Director HENRY.

Mstr. ALFRED LOYAL,
călărețul cel mai bun de present.

Pentru a prima óră,

Un pensionat model,

Pantomină comică, executată de mai multe dame și domni a societății.

— Tóte detaiurile în afișe. —

Prețurile locurilor: Loc rezervat numerotat fl. I, Stal I. 70 cr., Stal II. 50 cr., Galeria 25 cr. — Biletele sunt valabile numai pentru ziua când au fost cumpérate.

Pentru bilete vëndute banii nu se restituie. — Pentru înlesnirea onor. public bilete de vëndare la cassa Circului dela órele 11—1 și dela órele 5 p. m. în jos.

Deschiderea Circului la 7 1/4 óre séra. Inceputul la 8 óre séra.

Mâne, Vineri, în 25 August a. c.

Representațiune noue cu program variat.

Cu distinsă stimă

HENRY,
Director și proprietar.

BERE de curte din STEINBRUCH

Local plăcut și recoros.

10 cr.
păharul de Bere

Mare
Restaurant și Cafenea

10 cr.
păharul de Bere

complet arangiate din nou

REDOUTE

Brașov, Strada Hirscher nr. 10.

Bucate escelente à la carte și dineuri la orí și ce timp. Cost ieftin cu abonament, recomandăm.

Cu tótă stima

Gottzman & Schmidt.

Czell-Bräu escelentă.

Pește sărat.

Administrația Bălților Statului din Tulcea, aduce la cunoștința tuturor comercianților de pește, că

furnisază orice pește sărat provenit din pescăriile din Delta Dunărei, cu prețuri foarte reduse

Peștele sărat este de o calitate superióră. Pentru orice informații a-se adresa în Galați, la D-l **ALEX. Economu,** șeful serviciului de vëndare al Bălților statului, séu la Tulcea, direct la Administrațiunea Regiei Bălților.

Administratorul
Regiei Bălților Statului din
DOBROGEA, Sect. VI.
Inspector: **G. V. Cordea.**

336.3—4

Numai

pe ómenii

tineri

ii interesé- ză a scii, că **Injecția Orientală** a Dr. **BOITON** din Paris după întrebuintarea de câte-va zile lecușce și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de órice aceste mijlóce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle **BOITON** Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria :

Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,

V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchenyi-platz).

Se află în farmaciile mai mari. *Devou principal* la farmacia Carl Schuster în Brașov.

Adresa pentru comande cu posta :

Farmacia ZOLTAN Budapesta

EO—60

Primesce ori-și ce fel de tipărituri.

P. T.

Am óótre a aduce la cunoștința On public, că am deschis aci în loc, **Strada Porții Nr. 35,** împreună cu comerțul de hârtie en gross și un magazin cu tot-felul de articuli de hârtie, care le vënd cu prețuri ieftine.

Avisez pe on. dni comercianți atât din loc, cât și din împrejurime, că am un mare deposit de hârtie: de pachetat, pungi (tocuri), hârtie de scris de epistole, hârtie de pus pe castene, Couverte albe și colorate. Tot felul de articole pentru școlă: Caiete, carticele de desemn, co. deie, clazuri, radirgumi, hârtie sugătoare, creóne, mare asortiment de linii și recușite de desemn.

Avënd legături cu fabricile cele dintăi, pot vinde articolile sus menționate cu astfel de preț, ca și când s'ar procura direct din Viena séu Budapesta. Dela mine se pot cumpéra în orí și ce cantitate.

Rogându-mé de binevoitorul sprijin și asigurând un serviciu prompt, sunt cu deosebită stimă:

Weiszfeiler J.
Brașov, Strada Porții nr. 35.

Principiu: serviciu solid și prompt.

Numărul Telefonului 176.

Comaradele din loc se liferéză îndată acasă.